

Nejčastější aktivitou při výuce čtení je v českých školách stále hlasité čtení. Nejenže je výrazně častější, než je mezinárodní průměr, ale mezi lety 2001 a 2011 se množství hlasitého čtení ve školách zvýšilo. Oproti tomu tiché čtení knihy podle vlastního výběru se vyskytuje v českých školách výrazně méně, než je mezinárodní průměr. Mnohem méně než v jiných zemích učitelé dětem čtou nahlas. Předčítání učitele je obvyklé v předškolní výchově a v nižších ročnících základní školy (tabulka 2).

Tabulka 2: Zastoupení různých činností ve výuce čtení

Nejčastější činnosti při výuce čtení	Nejméně časté činnosti při výuce čtení
vyhledávání informací v textu	porovnání přečteného textu s jinými texty
určování hlavní myšlenky	popis stylu nebo kompozice textu
vysvětlování, jak žáci porozuměli přečtenému	určení postoje či záměru autora

Podívejme se ještě, jak se čeští učitelé vzdělávají pro výuku čtení (tabulka 3).

Tabulka 3: Podíl žáků dané země (v procentech) podle množství času, který jejich učitelé v posledních dvou letech strávili dalším vzděláváním zabývajícím se čtením nebo výukou čtení

Země	Žádný	Méně než 6 hodin	6–15 hodin	16–35 hodin	Více než 35 hodin
USA	4,1	22,7	32,7	19,0	21,6
Rusko	18,1	20,7	22,4	12,5	26,3
Chorvatsko	13,8	38,3	36,9	8,2	2,8
Dánsko	26,4	24,1	24,7	9,7	15,0
Finsko	67,6	20,1	8,1	2,5	1,7
ČR	39,7	29,8	21,9	4,8	3,8
Mezinárodní průměr	25,4	24,4	25,8	11,8	12,6

Téměř 40 % českých učitelů za poslední dva roky neabsolvovalo žádnou formu dalšího vzdělávání týkajícího se čtenářských dovedností. V tom se značně lišíme od úspěšnějších zemí (s výjimkou Finska). Je nutno upozornit, že čeští učitelé se obecně účastní dalšího vzdělávání celkově méně než jejich zahraniční kolegové. V české škole také žáci dostávají ve srovnání se zahraničím mnohem menší prostor číst si knihu podle vlastního výběru a i zde je tendence klesající. *V české škole se jako základní pomůcka k výuce čtení používají čítanky.* To odpovídá středo- a východoevropské vzdělávací tradici. Oproti tomu v USA nebo Dánsku se dětská kniha a čítanka používají v poměru 1 : 1, v Anglii, Austrálii, Kanadě nebo Francii dokonce užívání dětských knih převažuje v poměru 2 : 1. Tichá četba dle vlastního výběru se ve školní výuce v ČR příliš neobjevuje. Mnohem častější je jako součást domácí přípravy. Přesto ve srovnání s úspěšnějšími zeměmi je podíl čtení zadávaného za domácí úkol nižší (tabulka 4). Z tabulky je patrné, že v ČR se čtení zadává jako součást domácího úkolu nejčastěji jednou či dvakrát za týden, kdežto ve Finsku je to tři- nebo čtyřikrát týdně a v dalších úspěšných zemích je obvyklé zadávat úkol na čtení denně.